

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

The Development of Reading Comprehension Ability of Grade 5 Students by using Scaffolding Learning Management.

สิริมาส สิทธิจินดา,¹ สิริยกันต์ ยี่แก้งเอี่ยม² และปิยาภรณ์ พิชญาภีรัตน์³

Sirimas Sithijinda,¹ Sariyagan Yeekengaem² and Piyaporn Phitchayapirath³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านนาโดน จำนวน 14 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่มด้วยวิธีจับฉลาก โดยใช้โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $S = .60$)

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาลัทธิสุตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² รองศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

*ผู้ติดต่อ: สิริมาส สิทธิจินดา อีเมล: sirimas.sg64@ubru.ac.th

รับเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2566 แก้ไข 25 พฤศจิกายน 2566 ตอบรับเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2566

Abstract

The purpose of this research were 1) to compare the reading comprehension ability of Grade 5 students by using learning management techniques to enhance learning. Before learning and after learning 2) To study the satisfaction of Grade 5 students by organizing learning with techniques to enhance learning. The sample group used in the research was 14 Grade 5 students in the 2nd semester of the 2022 academic year at Ban Na Dun School which were obtained from Cluster Random Sampling using the lottery method. Using network schools is a random unit Research tools include learning management plans. Develop reading comprehension ability with 6 additional techniques for learning. A test to measure reading comprehension ability. It is a multiple-choice test with 4 options, 30 questions, satisfaction questionnaire. Statistics used to analyze the data include mean ($\bar{X}$) standard deviation (S) and t-test (Dependent Samples).

The research findings were as follows:

1. Ability to read and understand the main points of Grade 5 students by using learning management techniques to enhance learning. Learning after school is higher than before. Statistically significant at the .05 level, which is in line with the hypothesis set.
2. The students who were taught using the scaffolding learning style were satisfied with the learning activities overall at the highest level of satisfaction.

Keywords: Reading Comprehension, Scaffolding Learning Management

บทนำ

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนเพราะปัจจุบันเป็นยุคของข่าวสาร ซึ่งข้อมูลความรู้ในทุกด้านได้เผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือและสิ่งตีพิมพ์ที่หลากหลายรูปแบบ ผู้อ่านหนังสือมาก จะได้รับคุณค่าทางปัญญา เกิดความรู้ ความรอบรู้ มีความก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ การอ่านจึงจัดเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้ที่อ่านจับใจความของเรื่องได้ ย่อมมีโอกาสเพิ่มศักยภาพในการอ่านและการเรียนรู้ของตนเองให้มากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น. 11)

การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เพราะหากนักเรียนหากขาดความรู้หรือไม่เข้าใจหลักการอ่านจับใจความ ย่อมทำให้ผู้เรียนสับสนในเนื้อหาที่อ่านได้ การอ่านจับใจความจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งถ้ามีการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญและทำให้เข้าใจความหมายของคำมากขึ้น สามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจับใจความมาใช้ได้ทันที และยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านระดับสูงต่อไป (วนิดา พรหมเขต 2559, น. 19) ทั้งนี้ ผู้อ่านต้องการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยการจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่อง หรือแนวคิดใดมายังผู้อ่าน ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพราะเหตุใด ตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องและสามารถสรุปเรื่องโดย

การเชื่อมโยงใจความสำคัญของเรื่องได้ (อภิรติ เสนาวิน 2555, น. 26) จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ตัวชี้วัด การอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่าน เป็นตัวชี้วัดที่นักเรียนควรมีความรู้ความสามารถในลำดับต้น ๆ เพราะเป็นทักษะเริ่มต้นที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทุกรายวิชา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป., น. 35-39) ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีพื้นฐานในการอ่านจับใจความเพื่อเตรียมพร้อมเข้ารับการทดสอบในระดับที่สูงขึ้น ในขณะเดียวกันจากผลรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านนาตุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ผลคะแนนการสอบรายวิชาภาษาไทยประจำปีการศึกษา 2564 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการสอบต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 100 (รายงานประเมินตนเองของสถานศึกษา 2565, น. 32) เมื่อสอบถามครูประจำรายวิชาภาษาไทย พบว่าผลคะแนนการสอบในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความไม่ผ่านเกณฑ์เป็นผลให้ผลสอบรายวิชาภาษาไทยไม่ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน ขาดการฝึกฝน ขาดการพัฒนาความสามารถและเจตคติที่ดีในการอ่าน ทำให้เด็กอ่านหนังสือไม่ออกหรืออ่านออกแต่ไม่คล่อง ส่งผลให้การเรียนการสอนอ่านจับใจความยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากข้อมูลและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาใช้ในการวางแผนออกแบบงานวิจัย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาประเภท นิทานพื้นบ้าน นิทานอีสป บทความและข่าว มาเป็นเนื้อหาในการวิจัย ซึ่งตรงกับตัวชี้วัดของผู้เรียนเนื่องจากเป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น. 44) ที่มีเนื้อหาที่ตรงต่อความสนใจและวัยของผู้เรียน และผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ มาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ นั้น จะเน้นบทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถบรรลุภาระงานที่มอบหมายให้สำเร็จ และช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย เช่น Scaffolding ฐานการช่วยเหลือ ฐานการเรียนรู้ นั่งร้านเสริมต่อการเรียนรู้ การเสริมต่อการเรียนรู้การสอน โดยใช้ฐานการช่วยเหลือกลยุทธ์ฐานการช่วยเหลือ การช่วยเหลือแบบประคับประคอง การช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียน เป็นต้น ในวิจัยฉบับนี้เลือกใช้คำว่า “เสริมต่อการเรียนรู้” การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ มาจากทฤษฎีวัฒนธรรมทางสังคมของ Vygotsky ที่เชื่อว่า พัฒนาการและการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของสังคมต่อการพัฒนาทางปัญญาของผู้เรียน โดยที่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและมุมมองทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ต่อพัฒนาการทางปัญญา (สุรางค์ โค้วตระกูล 2556, น. 25) และยังเป็นโครงสร้างชั่วคราวที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้ทำงานได้สำเร็จและผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานได้สำเร็จหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ และการช่วยเหลือต้องเหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นการที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียน ผู้สอนต้องประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนก่อน เพื่อที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน จากนั้นจึงค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือลงและถ่ายโอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้หรือทำงานจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน (ทิพาพร สุจारी 2553, น. 37)

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุสู่เป้าหมายในการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ด้วยตัวเองแล้ว การช่วยเหลือนั้นจะถูกยุติลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวรรณ ชัยชนะพระกุล

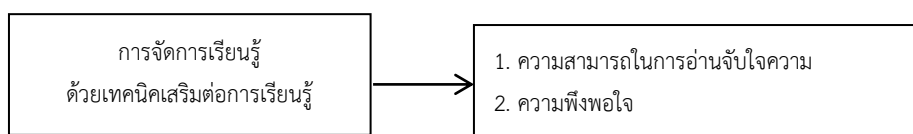
(2564, น. 57) วิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย โดยใช้วิธีการสอนแบบพาโนรามา ร่วมกับ หนังสือวรรณกรรมเยาวชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ เกศแก้ว คงคล้าย (2562, น. 59) วิจัยเรื่องผลของการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะและเจตคติต่อการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะและเจตคติต่อการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นตัวอย่างนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และพัฒนาความสามารถในเรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ไปในทางที่ดีมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายเมือง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานีเขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านขามใหญ่ จำนวน 24 คน โรงเรียนบ้านด้ามพริก จำนวน 21 คน โรงเรียนประชาสามัคคี จำนวน 19 คน โรงเรียนบ้านนาตุน จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านหนองปลาปากจำนวน 18 คน และโรงเรียนบ้านหัวคำ จำนวน 16 คน รวมทั้งหมด 112 คน โดยเป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนในบริบทเดียวกันและเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่เดียวกัน เครือข่ายเดียวกัน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านนาโดน จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 12 คาบ และได้ผ่านการตรวจพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพด้านความถูกต้องเหมาะสมความจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยระดับคุณภาพความเหมาะสมอยู่ที่ 4.46

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบชุดเดียวกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา (IOC) จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อนำไปหาดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .50-1.00

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการการเรียนรู้ โดยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดระดับคะแนนความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ และได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด ผลปรากฏว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .50 -1.00 มีจำนวน 12 ข้อ และพิจารณาเลือกข้อคำถามในแบบสอบถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่เหมาะสม และนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับนักเรียนตัวอย่าง

3. แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538, น. 57)

ตารางที่ 3.1 แสดงแบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ตัวอย่าง	T1	X	T2

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการการเรียนรู้

T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลองหรือทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

T2 แทน การทดสอบหลังการทดลองหรือทดสอบหลังเรียน (Posttest)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบทดสอบก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนตัวอย่างจำนวน 14 คน โดยใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที ก่อนที่จะทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน และใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน รวมเวลา 12 ชั่วโมง

4.3 หลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครบตามรูปแบบแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้วยแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

4.4 หลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ผู้สอนทำการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีการแปลผลดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด, ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก, ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย, ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด 2560, น. 121)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน

5.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการการเรียนรู้

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดสอบสมมุติฐาน t-test (Dependent Samples) เนื่องจากข้อมูลมีการแจกแจงเป็นปกติ โดยมีค่า Sig.ของสถิติ Shapiro-Wilk มีค่าเท่ากับ .68 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	t	p
ก่อนเรียน	14	30	13.57	1.79	20.27	.000*
หลังเรียน	14	30	23.85	1.40		

มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.57 คะแนน และ 23.85 คะแนน ตามลำดับ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนเรียน เท่ากับ 1.79 และหลังเรียน เท่ากับ 1.40 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S	ระดับ
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	4.61	.53	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.64	.59	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.54	.67	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.60	.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในแต่ละด้านโดยเรียงอันดับได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .59 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .53 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .56

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ มีผลวัดความสามารถทางการเรียน ก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลสรุปคือ มีค่าเฉลี่ย ก่อนเรียน เท่ากับ 13.57 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 45.23 และมีค่าเฉลี่ย หลังเรียนเท่ากับ 23.85 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.50 ซึ่งมากกว่าค่ามาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดร้อยละ 70 และพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้มีเนื้อหาการเรียนการสอนที่ตรงกับความสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน และช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีเจตคติที่ดีกับการอ่านมากขึ้น โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้จากคำแนะนำของครูผู้สอน หรือเพื่อนร่วมชั้นที่มีความสามารถมากกว่า โดยที่ผู้สอนใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการจูงใจเป็นขั้นตอนการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนใจ และเกิดความพยายามในการเรียนรู้ 2) ขั้นการกระตุ้นการเรียนรู้เป็นขั้นการกำหนดการชี้แนะและการเตือน เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรม โดยอาจใช้เทคนิคการตั้งคำถาม หรือมอบหมายภาระงานเสริมให้แก่ผู้เรียน 3) ขั้นการตรวจสอบเป็นขั้นการตรวจสอบความรู้เพื่อค้นหาสาเหตุของความผิดพลาดในการเรียนรู้และช่วยแก้ไขให้ผู้เรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง 4) ขั้นการสร้างแบบจำลอง เป็นขั้นการให้ตัวแบบที่มีความสามารถมากกว่าคอยเป็นแบบอย่าง และให้คำแนะนำในการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนและ 5) ขั้นการอธิบาย เป็นขั้นตอนการอธิบาย ยกตัวอย่าง ขยายความสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้เกิดความกระจ่างชัด เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ (Nuttall 2005, p. 54) และเมื่อผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายหรือสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ บุตรน้อย (2563, น. 56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถ

ในการอ่านจับใจความและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตกผลึก ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตกผลึกในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ บรรพตริ ศรีหะมมงคล (2565, น. 63) ที่ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ นักเรียนมีระดับความพึงพอใจ ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .60 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.61, S = .53$) ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64, S = .59$) และด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.54, S = .67$) ทั้งนี้พบว่าด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดมาเป็นอันดับแรก เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู มีการนำเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียนมาใช้น่าสนใจ ทำให้นักเรียนสนุกสนาน อันดับที่สอง คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ในแต่ละคาบมีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและไม่น่าเบื่อ มีวิธีการสอนที่ครูคอยให้คำแนะนำผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและปฏิบัติออกไปอย่างเต็มศักยภาพ ส่วนอันดับที่สาม ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เนื่องจากการนำข้อคิดที่ไปปรับในชีวิตของนักเรียนนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่นักเรียนจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านบทเรียนรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวรรณ ชัยชนะพิระกุล (2564, น. 52) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย โดยใช้วิธีการสอนแบบพาโนรามาพร้อมกับหนังสือวรรณกรรมเยาวชนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบพาโนรามาพร้อมกับหนังสือวรรณกรรมเยาวชน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.26 เนื่องจากเนื้อหาที่ครูผู้สอนนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความน่าสนใจ นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ส้อมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนอยากแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกับผู้อื่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hallenbeck (1997, p. 135) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเขียนร่วมกับการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนพึงพอใจกับรูปแบบการเรียนการสอน เป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น เข้าใจเนื้อหาที่สอนมากขึ้น เนื่องจากครูเข้าไปมีบทบาทในการสอนมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสุข มีครูคอยให้การช่วยเหลือเมื่อไม่เข้าใจ และนักเรียนได้เรียนรู้วิธีกำกับตนเอง เพื่อให้งานแล้วเสร็จอย่างลุล่วงด้วยดี นักเรียนพึงใจที่ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาความคิดของผู้เรียนและยังช่วยเสริมศักยภาพให้ผู้เรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องศึกษาคู่มือการใช้ และแนวทางการใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่สร้างขึ้น
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้จำเป็นต้องมีผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าผู้เรียนมาช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมจำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเก่ง มาเป็นตัวอย่างให้กับผู้เรียนอ่อนกว่า เพื่อให้เกิดการเสริมต่อการเรียนรู้จากผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าและเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน พร้อมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
3. ในการเลือกบทอ่าน ครูควรเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนควรมีการสำรวจความคิดเห็นหรือความสนใจของผู้เรียน เพื่อถึงความอยากรู้ อยากรเรียน ของผู้เรียนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ร่วมกับวิธีการสอนในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มวิธีการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาแนวทางการใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
3. ควรศึกษารูปแบบและขั้นตอนการนำเทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ มาใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อเป็นพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามวัยที่เหมาะสม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กมลวรรณ บุตรน้อย. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตกลึกขั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เกศแก้ว คงคล้าย. (2562). *ผลของการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะและเจตคติต่อการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ทิพาพร สุจารี. (2553). *การพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- บรรพตริ ศรีหะมงคล. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- โรงเรียนบ้านนาตูน. (2565). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564*. โรงเรียนบ้านนาตูน.
อุบลราชธานี: โรงเรียนบ้านนาตูน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา พรหมเขต. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่าน*. อุตรธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *รายงานข้อค้นพบตัวชี้วัดที่ควรได้รับการพัฒนาจากการวิเคราะห์
ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET). ชั้น ม.3* กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สิริวรรณ ชัยชนะพิระกุล. (2564). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยใช้วิธีการสอน
แบบพาโนรามาพร้อมกับหนังสือวรรณกรรมเยาวชนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.*
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรดี เสนาวิน. (2555). *ผลการสอนอ่านแบบพาโนรามาที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและความสนใจ
ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.*
- Hallenbeck, M., J. (1997). *From the Inside Out: Adolescents with Learning Disabilities Think and
Talk about Writing*. Retrieved October 30, 2022, from [http://thailiscar.chula.ac.th/
dua/detail.nsp](http://thailiscar.chula.ac.th/dua/detail.nsp).
- Nuttall, C. (2005). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Macmillan Education.